

מכתה וקוס פרותי

יש אולי עוד הצעות לחיל האמץ נסים כהן? ראו כמה אני הוגנת ומפרסמת את דבריו. בכלל, אני משתגעת לקרוא ביקור רות והשמעות עלי.
מתי כבר תתפכחי ותקראי לילד בשמו — מדור השידוכים של רות, או הגברת רות מציעה? כל תינוק יודע שמאחורי כל בקשה תמימה להתכתבות מצוי רק דבר אחד, היכרות. כל זכר וכל נקבה הכותבים אלייך — מטרה אחת לפנינו: בן ו/או בת זוג. וכל הקשקושים על נושאים לכתיבה כספרות, שפינויה ואסקימוסים — מקומם בסל. הייתי מציעה להפנות את כל בקשותיהם במרוכז לאחד השדכנים המקצועיים ולקבל הנחה קבוצתית. ואת העמוד שלך, המתבונן כעת לחינם, אפשר להקדיש למי שזו אחרי. ולאומה הדוני'ואנים שיפסידו את מדורך, הייתי מציעה שיסתכלו קצת מסביב. השטח מלא חתיכות וחתיכים. קצת מאמץ ואפשר להשיג אותם.

לומר, אבל כל אחד מאלה שהכירה נשא את עיני וידי לגופה.
לכן: "אני חפצה, בדרך זו, עלייך עתון הנופל לידי הגברים הטובים והאמיתיים ביותר, להשיג אחד המסוגל לשלב חיים הר-מוניים של ריעות, הבנה ויופי. הייתי, ואני דה על האמת, מעוניינת בגבר נאה, אולם מסוגלת אני להשתכנע גם מאחד לפי מכתב בלבד. אני שונאת יהירים ואהבת פשוטים, בעיקר את אלו המשתמשים פחות במדורך. וכן כאלה שלא כל כך מתנגדים לנוער חצי חלוצי. כי אני עדיין חברה גרעין נח"ל." ראה, הוזהרת!

רק שני ידברו
מה שחסר לו, למשל (1099/27) זה אותו

דבר, רק להיפך. הבנה שלובשת שמלה. הוא אמנם בחברה ככה חצי סאלונית, אבל איפה, לא מעניינות. אם הוא יוצא אתן לפעמים, זה רק בשביל שלא ידברו. הוא לומד עכשיו שנה שנייה באוניברסיטה התל-אביבית ולכן גם הנערה צריכה להיות תל-אביבית ולא נורא גבוהה. אל תספרי לאף אחד, אבל הוא אוהב סרטים טובים ותיאטרון ומוסיקה. אם השמטתי משהו, מלאי את החסר. יש בעיות?

שידעו להכניע!

(1099/28) היא עירונית, אך עובדת במר-שב כגוננת, וקצת משעמם לה בערבים. אז היא רוצה מכתבים מעניינים. באמת שלא חשוב ממי. קיבוצניקים או עירוניים או סטודנטים או קצינים או טייסים. היא חקא נורא אוהבת טייסים. על מה שאתם רוצים. אבל עליכם לא להתבייש ולהתעצל ולאסוף לה גרוטאות בשביל לידי הגן שלה.

זה אולי יראה טפשי, אבל היא רוצה שתדעו ל"הכניעה" (אלה הן מילותיה. אל תסתכלו עלי כך). כי בדרך כלל היא אוהבת להוביל אנשים. שתדעו להשיב על עקיצות

ושלא תהיו רכים כחמאה. ושתאהבו לטייל בארץ, אפילו בגשם.
***
"עטי", כותב אברהם זיסברג, שיכון עממי ג/3, דרך השלום 97, תל-אביב, "מייצג הב"רה להחי, טיולים, קומוציים וצייד. אני פונה לבנות ולבנים בגיל 18-25 מסביבות תל-אביב, להצטרף אלינו. עליהם להיות ערים וחברה/מנים. נשמח במיוחד לפניות אנשים בעלי כשרון בשטחי הבידור לכל צורותיו — מחול, סיירות וצייד."

הרחק מתל-אביב
(1099/29) היא חקא תל-אביבית ובת 16 ובלונדיה אפילו, והיא רוצה להתקשר בכ"תב עם קיבוצניק כבן 22-18 שיהא רחוק מתל-אביב. אבל שלא יתנגד לנועה סאלו-נית תל-אביבית, היא מתרה באצבעה הק"טנה.

הסתכלתי לראות אם שמו (1099/30) ירחי מיאל. אבל לא. לעומת זאת הוא ירושלמי, ומכאן, כנראה, נובע הכל.

ברצוני להתכתב עם בת 17-21 אבי"בים אשר יש לה דם לשלוח תמונה במכ"תבה הראשון... על חיצוניותי לא אוכל לתאר כי שומר אני את הפתגם — אל תסתכל בקנקן אלא במה שיש בו. בתור בוגר בית-ספר תל-אביב, מוכן שהטבע והק שור בו הינם מנת חלקי. תחביבי הוא לב"לות בתיאטרון, בקונצרטים, ליד המקלט ולידי הגרמאופון. בהרצאות היכוחים על כל נושא מחיניו הנני לוקח חלק.

לאשר בחלה נפשי, לטרט שלא שמעתי אודותיו דבר, ואודה על האמת שסרטי אי"טליה, דניה, צרפת, בריטניה וכעת גרמניה מוצאים חן מסרטי הוליבוד. סלידה גמורה יש לי מחברה סאלונית, אשר חושבני ש"אין מקום במדינתנו לחברה מסוג כזה. היפוכו של דבר, ריקודי העם הם האהובים. בת המעוניינת להתכתב על נתונים אלה אשמח. רצוי שתהיה זאת ירושלמית. הנני מבטיח שיהיה בסדר.

ציפור קטנה לחשה לי ש...

שני המקומות לפני מושבו של ביג'ו בתיאטרון הם תמיד פנויים. הישיבה עליהם אסורה. הוא לא רוצה שיסתירו לו...
ריקה זראי נראית בימים אלה משוטטת עם מכנסי שלוש-רבעי צרים עד קצה גבול היכולת. למה היא רוצה לגרום ב"עיר הזוג... נוכל סוף-סוף לראות ולש"מוע את **אילנה רובינא**. היא תהיה ה"זמרת הכושפת בזעקי ארץ אהובה... לא יכולה לחכות כבר לראות את **חנה מרון** בתפקיד הנכסף של כל שהקנית גור"לה: נורה (בית הבובה) לאיבסן. היא פשוט נולדה לתפקיד זה. יביים אותה **גרשון פלוטקין**. חנה כל כך קצרת-רוח לחזור לעבודת התיאטרון, שביקשה אפילו שינתנו לה להיות עוזרתו של הבמאי הצרפתי **מר"סל לופוביצי**, העובד על הערב אימפרו"בינציה. בהנהלת הקאמרי אמרו לה שמוטב ותנוה עוד קצת... שונאת את **פיטר פריי** של שנתה **אורנה פורת** לבכות באחת החזרות של מלאך האבן. בערב הצגת הבכורה של מלאך האבן, קיבל פיטר ב"מת"נה. לפי תוהו המקובל בקרב השחקנים לחלק מתנות ערב הבכורה, מחלץ פקקים, וכל השחקנים פקקים. כי באחת החזרות מצא פריי שהשחקנים אינם "משוחררים" מספק, יטע להם, בעדינות האופיינית לו, להוציא את הפקקים שלהם מלאחשוב אי"פה... **לעורך תאומי**, השחקן הצעיר החדש המופיע בתפקיד מרכזי במלאך האבן, ניתנה לא מזמן האפשרות להפגין את כושרו האימפרוביטורי כאשר, בחזרה, היה עליו לגשת לטפון, לברר עם מישהו ולומר לו שהוא עומד להתחתן. באותו רגע צריכה היתה **בתיה לנצט** להיכנס. אבל היא הת"מהמה משום מה. עווד לא התבלבל. הוא יגיש שוב למכשיר הטלפון, חייג ואמר: "אתה שומע. ברו לך? אני עומד להתחתן!" בתיה הגיעה... **שמעון ישראלי** מ"סמבטיין, עווד עתה ב"ק כללי בביתו. הו"רט קירות ובלגן שלם. אחרי שהרס לו את הקיר הפנימי האחרון בזירה, אמר: "כבר לא אוכל אפילו לדבר אל הקיר."

שעור בהיסטוריה

הוא מת בזרועות קליאופטרה

בואו נלמד עוד קצת היסטוריה עם ריצ'ארד ארמור. מה בדבר מצריים? טוב, אז: משך מאות בשנים מלכו הפרעונים במצריים. מלכים אכזרים אלה, נתנו מאד את דעתם על הפרופיל שלהם. כאשר לא היו עסוקים ריגורית בפני פסלים, היו עסוקים מעונינים.

לשם בידור נהנו הפרעונים להס"תיר דברים כדי שארכיאלוגים ית"קשו למצוא אותם, והיו מתאמנים בחיכוכים מרושעים ובמכסים יהירים בפני מראות ארוכות. מדי פעם היו יוצאים לראות כיצד מתקדמים קבי"ריהם.
לפרעונים היה שגעון לבנות פי"רמידות. היו אלה מבני אבנים שהיו רחבים למטה ונעשו צרים יותר ויותר למעלה. משום שבנויהם הת"עייפו. בזמן בנייתן, נאלצו הפועלים לשאת אבנים ענקיות, או להסתכן בכעסו של הפרעה. רובם ראו בשבר את הקטנה שבשתי הצרות. לפירמידות לא היתה כל תועלת מלבד לקבור פרעונים.

קליאופטרה, מלכת מצרים הגדולה, היתה שונה בדרכים רבות מן הפרעונים. קודם כל, היתה נחמדה יותר. שנית, התמחתה בספות במקום בפירמידות. היא בילתה את רוב חייה בשכיבה. ומה עם זבובים וחום, אהבה קליאופטרה שינפנפו מעליה במניפות. היא הירבתה להשתמש בריסייה ובאווטוריטטה שלה.

קליאופטרה נמנתה על הטיפוס השקט, אבל חשבה את עצמה לסירינית. היה לה כוח משיכה מסוים לגבי גברים, ועד מהרה החלו אלה מלחכים את ידיה, למרות שאחזים הודו בחזרי חררים שהם מעדיפים פינכות. גברים משכו גם את קליאר"פטה, בעיקר כאלה שצבאם היה גדול מצבאה.

אפילו יוליוס קיסר הגדול הוקסם ממנה. נראה שהיה זה שידוך מצויין. לה היו נעורים ויופי ולקיסר היתה האימפריה הרומית. קליאופטרה נסעה לרומא, אולם מותו של קיסר ומבט מקרוב במארקוס אנטוניוס שינו את תוכניתיה. היא חזרה לאיטה למצריים ואנטוניוס הלך בעקבותיה.

אנטוניוס וקליאופטרה יכלו להיות מאושרים ישר, אולם באקלימה הנורא של מצריים, הויע הגורל גנדם. שניהם איבדו את עצמם לדעת, כשאנטוניוס מבקש רשות למות ברועותיה של קליאופטרה, שם הרגיש כמו בבית. קליאופטרה גושכה על-ידי נחש. מה שקרה לאחר מכן לנחש, הוא אחד המיסתורין הגדולים של ההיסטוריה.

עזוב הכל וניפנה מאוחר הרבה יותר, לתקופת הויקינגים. אל לנו לשכוח את אנשי הצפון. אמלא הם, לא היו לנו כיום גורביה, שבדיה, דנמרק ודג הפילה. אנשי הצפון הללו היו בעלי זקנים עבותים ואזוב היה צוננה על קסדותיהם. הם נשאו גרון ביד אחת וחרב בשנייה, דבר ש"ע"שה את לחיצת-היד ה"ידידותית לבלתי פרק"טית. מקובל בדרך כלל לחשוב שהצפוניים נראו קשוחים. ומראה עיניהם, בימים ההם, כמעט ולא היטעה.

ההרפתקנים שבין הצ"פוניים היו ידועים כו"י קנינים. רובם ברחו מן הבית והתגייסו לצי בגיל צעיר מאו. בספינות קטנות, הקרויות סאגא, שטו בימים כלפי דרום. באחד ממסעותיהם אלה גילו לתמהונם שלא כל הנשים הן בלונדיות. החייקנינים ביקרו בארצות רבות. משהו היה רקוב בממלכת דנמרק והם שמחו על ההזדמנות להחלפת אחיר. אחד מהם שנשאר בבית, בשם אומלט, היה כה מדוכדך מן המכובה בקונגהאגן, שהתפרסם מאוחר יותר כדני העצום. הדברים נעשו כה גרועים שהחל לגאום לעצמו נאומים ארוכים ובלתי מובנים. הוא גם דיבר על רוחות וגולגולות ודקר בני אדם מאחורי פרגודים.

* יריבם הישיר באכזריות היה נבוכדנאצר בבבל הסמוכה, שתמיד היה תולה גנים. ** דבר זה אמור גם בכמה פרעונים.

בדרך השידחה

(1099/24): שכחת, בגוף המכתב, לצרף את כתובתך. היא חיונית מאד, כיוון שאני יכולה כבר עתה לקבוע שתקבלי המון מכתבים. או בבקשה...
"איך להתחיל — לספר לך ש"במקרה" התגלגל לידי העולם הזה ומדור רותי בתור כו — או אולי נכתוב ישר, מבלי לשחק לפניך אחת מאותן הצעות המתחייבות, כב"יכול, על-ידי הצביעות החברתית המקובלת? אז מה אני רוצה — אולי בדרך השלי"לה — זה יעשה, יעני, רושם מקורי יותר: (1) קודם כל בלי התחפשות של "המין לא משהו" או בבקשה לא המהמין שלי, שמשום מה הדביקו לו את השם "החלש והיפה". הרי עם הפוילע-שטיק שלו הוא לא כל כך חלש ועל "איך עוזרים לטבע להיות יפה" — לא הייתי רוצה לדבר. (2) לא כזה שמחפש בקשר מין תחליף"פיצוי לכך שלא הולך לו בחיים. כי אינני מתכוננת להעמיד את האלטרואיום שבי במבחן.

(3) אינני אוהבת להתחלק עם כל העולם, כך שאחד שמחפש לו שאנסה להוסיף עוד אחת לרשימה — שימשיך לחפש.
(4) זה אולי נשמע נוראי — אבל בטח גם לא אחד כזה שמטרתו היחידה היא לנסות ולהצליח סוף-סוף להצמיד לו אחת, כי אם עד עכשיו לא הלך לו, אז מה שנוגע אלי — חבל על המאמצים.

והו זה, כן, שכחתי את החלק הכי חשוב אולי של "או על מה נכתב", נו, טוב. אבל בשביל להימנע מההשאה של רוכל-קוראבשוק, או פשוט: או חשוב ה"מה"; חשוב רק ה"איך". למה שלמות משיעמום אינני זקוקה למדור רותי דוקא.
ואם אחרי הולקציה הזו עוד יישאר מישהו — אז אבראבו גדול! ובאשר אלייך — הלא מוכרחים להוסיף לך משהו אישי, נגד עין הרע, ותריס בני חוש הביקורת והצניעות שלך. אז קחי נגדו ועפרון ליידיך והתחילי במלאכה. מי יודע? אולי תצליחי למצוא מין עקב אכילס כזה גם אצלי...

תרמוד עץ שכם

הוא קיבוצניק, והוא מודיע שאין הוא מאלה היושבים על מזודות ומתכים לנסוע לחוף לראיך (1099/25). לעתים הוא יושב על תרמיל גב צבאי ושניהם ממשכים לה"כיה, לחזור ולראות, מקומות יפים ומעניינים בארץ. רוצה, משום מה, לדעת מה גובהו? ובכן, הוא משתרע על לשע חצי מרצפות בחדרו. בעצם, זה לא צריך לעניין אותך, אלא אם את כבת 23-21. הוא לא אוהב טפשעשרה.

הסביבה ממנה את באה? לא חשובה! כי בלאו הכי, אמר הוא, לא תוכלי להחזיק מעמד ותמותי לרצות לראות את המקום ממנו יישלחו המכתבים. לא איכפת לי לומר לך ששמו דודו.

חסר לה

חסר לה מישהו שיביץ אותה (1099/26). מישהו שתוכל לשוחח אלו ולהרגיש שהוא מעניין בה ולא בחיצוניותה. לא נעים לה